

Mons. Schneider: Víťazstvo maličkých pod ochranou Panny Márie, II. časť: Duchovný boj pod Máriinou zástavou

biskup Athanasius Schneider

7. februára 2022 ✝ Cirkev

Zdroj: wikimedia commons

dokončenie I. časti
?ahostajnos?

Naša Pani Dobrého Zdaru povedala: „Vedz tiež, že Božia spravodlivosť zvykne ukladať hrozné tresty celým národom nielen za hriechy ľudu, ale najmä za hriechy kňazov a rehoľníkov, pretože títo sú kvôli dokonalosti svojho stavu povolaní byť soľou zeme, učiteľmi pravdy a uzmierovateľmi Božieho hnevu.“ „Prídu hrozné časy, v ktorých tí, ktorí by mali podľa spravodlivosti brániť práva Cirkvi bez servilnej ustráchanosti a nedbajúc na ľudské ohľady, namiesto toho podajú ruku nepriateľom Cirkvi, aby im splnili, čo títo chcú.“

Toto sú slová Panny Márie Dobrého Zdaru. Aké aktuálne! Opakujem: že títo kňazi podajú ruky nepriateľom Cirkvi, aby urobili, čo títo chcú. A dnes už nielen kňazi, ale aj vyšší duchovní. Pápež Pius X. poukazuje na skutočný koreň duchovnej choroby. Je to ten, keď sa človek chce postaviť na miesto Boha. Svätý pápež hovorí, citujeme: *Je nutné snažiť sa všetkými prostriedkami a so všetkým úsilím vykoreniť ten krutý a odporný zločin, typický pre našu dobu: totiž ľudskú túžbu postaviť sa na miesto Boha. Treba navrátiť niekdajšiu dôstojnosť evanjeliovým príkazom a radám. Treba hájiť s väčšou ráznosťou pravdy odovzdávané Cirkvou, celú jej náuku o posvätnosti manželstva, o náboženskom vzdelávaní detí, o súkromnom vlastníctve a jeho použití, o povinnostiach spojených so štátom a jeho správcami. Napokon sa musí obnoviť rovnováha medzi rôznymi zložkami spoločnosti, a najmä kresťanský zákon a mravy.* Tak povedal pápež Pius X. (enc. *E Supremi Apostolatus*, 1903)

Všetci skutoční katolíci by sa mali cítiť povolaní šíriť a brániť Božie pravdy a pracovať na tom, aby Kristus znovu zavládol v spoločnosti, ako hovorí pápež Pius X.; citujeme: *Teda časy si žiadajú konať; a to také*

činy, ktoré sa zakladajú na svätom a úplnom zachovávaní Božích zákonov a zákonov Cirkvi, na slobodnom a otvorenom vyznávaní viery, na vykonávaní všetkých druhov skutkov lásky, bez túžby po vlastnom zisku alebo pozemských výhodách. Veľa žiarivých príkladov takých činov zo strany Kristových vojakov bude mať väčšiu cenu pre pohnutie a získanie duší než znamenité slovné dišputy. Teda časy si vyžadujú konať. A bude ľahké, aby – po odložení strachu a vyslobodení od predsudkov a pochybností – sa mnohí vrátili ku Kristovi a všade šírili Jeho náuku a lásku; toto všetko je cesta k skutočnému a pevnému šťastiu.

Zaiste, ak v mestách, ak v každej dedine sa budú verne zachovávať Božie prikázania, ak budú v úcte posvätné veci, ak sa rozšíri prijímanie sviatostí, ak sa bude žiť v súlade so zásadami kresťanského života, potom nebude treba vyvíjať ďalšie úsilie, aby sa všetko obnovilo v Kristovi. ... všetci budú presvedčení, že Cirkev, nakoľko bola založená Kristom, svojím pôvodcom, sa musí tešiť úplnej a neporušenej slobode a nebyť podriadená cudzej moci; a My, aby sme zadostučinili tejto slobode, nielenže bránime svätosväté práva náboženstva, ale aj bdieme nad spoločným dobrom a bezpečím národov... Nech Boh, bohatý na milosrdenstvo (Ef 2,4), láskavo urýchli túto obnovu celého ľudstva v Kristu Ježišovi. Tolko slová pápeža Pia X. (enc. *E Supremi Apostolatus*, 1903)

Aké aktuálne a prorocké!

Kardinál Louis Pie, skvelý biskup a vyznávač katolíckej viery v 19. storočí vo Francúzsku, nám zanechal nasledujúce stále platné a vhodné povzbudenie, aby sme sa chránili pred smrteľnou ľahostajnosťou, hlavnou duchovnou chorobou našej doby, a zároveň proti nej bojovali duchovnými prostriedkami, ktoré nám Boh poskytol vo svojej svätej Cirkvi. Kardinál Pie povedal; citujem: „Čo sa stane so svetom, s Cirkvou, ak si tá nezachová Božieho Ducha? Cirkev si však zachová tohto Božieho Ducha len pod podmienkou, že bude bojovať proti duchu, ktorý sa stavia proti Bohu. Keď je Cirkev napadnutá, bude sa brániť. Toto je jej právo a povinnosť, ako jej bolo oznámené jej božským Ženíchom, toto sú dejiny Cirkvi. Vládni uprostred svojich nepriateľov! Cirkev je vždy kráľovnou, ale je vždy aj krehká. Jej úlohou na zemi je bojovať. Cirkev sa v dejinách viackrát zdala porazená. Tak to vyzeralo aj v tejto našej dobe; jej vonkajšia vláda sa na pohľad rúca. Cirkvi bolo prostredníctvom prorokov povedané: Budú proti tebe bojovať, ale neporazia ťa. To je dôležité: nepriatelia budú bojovať proti Cirkvi, ale neporazia ju. Prorok posledných čias, svätý Ján, však hovorí iným jazykom. V Zjavení hovorí: Šelme bolo dovolené viesť vojnu proti svätým a zvíťaziť nad nimi. (Zjv 13,7)

Avšak toto víťazstvo v poslednej chvíli bude predohrou k nadchádzajúcej porážke a konečnej skaze. Keď si odsúdený vidieť triumf zla, nikdy nesmieš vyhlásiť, nikdy nesmieš zlu povedať: Si dobré. Nikdy nesmieš dekadencii povedať: Si pokrok. Nikdy nesmieš povedať noci: Si svetlo. Nikdy nesmieš povedať smrti: Si život.

Posväcuj sa v čase, do ktorého ťa Boh postavil. Odmietni zlo a neporiadok, ktoré Boh dopúšťa. Postav sa proti nim, úsilie tvojich činov a tvoje snahy aj celý tvoj život nech sú čisté od omylov, celý tvoj život nech je slobodný od zlých skutkov, aby si po skončení svojho života tu na zemi bol jedno s Pánovým Duchom, aby si bol prijatý k zjednoteniu s Pánom, lebo ako povedal svätý Pavol: Kto sa spája s Pánom, je s ním jeden Duch.“ (1Kor 6,17) Toto sú slová kardinála Pie z jeho poslednej kázne.

Biskup Athanasius Schneider

zdroj: flickr.com

Svetlo viery

Neoceniteľný poklad čnosti božskej viery je skrytý pred tými, ktorí hľadajú len telesnými a pozemskými očami, pretože nevedia pochopiť a oceniť dar a požehnanie takej nevyčísľiteľnej hodnoty. Svet nemal vieru. Koľko ľudí, ktorých svet oslavoval ako veľkých, mocných a múdрых, sa pre nedostatok svetla viery prepadlo od temnoty nevery do tých najodpornejších hriechov, ... koľko ľudí... a následne do večnej temnoty pekla? Ich napodobňujú zlí kresťania, ktorí aj po prijatí milosti a požehnania viery žijú, akoby ju nemali v srdci.

Nesmieme zabúdať vážiť si tento vzácny klenot, ktorý nám dal Pán, svätú katolícku vieru. Túto čnosť katolíckej viery musíme neustále žiť, pretože nás približuje k nášmu konečnému cieľu, ktorý sa snažíme dosiahnuť, a približuje nás k predmetu našich túžob a našej lásky. Viera nás učí zaručenú cestu k večnej spáse. Viera je svetlo, ktoré svieti v temnotách nášho smrteľného života a našej púte, bezpečne vedie ľudí k tomu, aby sa zmocnili vlasti, ku ktorej putujú, pokiaľ nedovolia, aby nevera a hriech udusili túto katolícku vieru.

Viera oživuje ostatné čnosti, živí spravodlivého a podporuje ho v jeho práci. Viera mátie a vzbudzuje strach u neveriacich a laxných a nedbalých kresťanov, pretože im dáva na tomto svete vidieť, že sú hriešnici a že ich v budúcom živote čakajú tresty. Viera dokáže všetko, nič nie je nemožné pre toho, kto verí. Viera všetko dosahuje a umožňuje. Viera osvecuje a zušľachťuje ľudský rozum, pretože mu ukazuje cestu uprostred temnoty jeho prirodzenej nevedomosti, aby nezablúdil, a pozdvihuje ho, aby s neomylnou istotou videl a pochopil to, čo ďaleko presahuje jeho schopnosti, a ukazuje mu to tak jasne, akoby to mal pred sebou. Týmto spôsobom ho oslobodzuje od hrubej a malichernej úzkoprsosti tých, ktorí veria len tomu, čo môžu overiť svojimi obmedzenými prirodzenými schopnosťami. Pokiaľ duša žije uväznená v tomto porušiteľnom tele, je jej oblasť pôsobnosti veľmi obmedzená a limitovaná poznaním získaným z chabej činnosti zmyslov.

Opatrujme si preto tento neoceniteľný poklad katolíckej viery, ktorý nám dal Boh, a chráňme a žime ho s veľkou úctou a vážnosťou. Nepochybne Nepoškvrnená Panna Mária rozdrví najväčšiu herézu všetkých čias, ktorou je tá Antikristova. *„Kto je luhár, ak nie ten, kto popiera, že Ježiš je Kristus!? To je antikrist, kto popiera Otca i Syna.“* Hovorí sv. Ján. (1Jn 2,22)

Duchovný boj pod Máriinou zástavou

Najväčší nepriateľ kresťanskej viery nie je armáda vybavená fyzickými zbraňami, ale úderka vybavená papierom a perom, ktorá má za cieľ podkopať a poškodiť panenskú čistotu pravdy katolíckej viery v našich

časoch. Ako hovorieval svätý Ľudovít Grignion z Montfortu, Naša Pani potrebuje apoštolov, ktorí by skrze Jej triumf pripravili Ježišovo konečné víťazstvo. Tieto apoštolské duše budú musieť byť poučené Máriou a byť úplne zasvätené Jej službe, celkom v Jej rukách a oddané poslaniu vytrhnúť duše z temnoty bludu a z nebezpečenstva večného zatratenia, pretože v našich časoch sme svedkami nesmierneho zla, ktoré moci temna zaviedli vo všetkých kútoch sveta.

Keď svätý Ľudovít Mária Grignion z Montfortu ohlasuje evanjelium, dá sa povedať, že pohoršuje tvrdosťou svojich slov, keď trvá na otroctve pod Máriou. A predsa dnes žijeme vo svete otroctva. Otroctvo peňazí, moci, žiadostivosti, vášní, módy, ľudských ohľadov, drog, televízie, internetu, pornografie... to je otroctvo či poddanstvo, ovocie – veď ho máme pred očami – tejto podrobenosti: zúfalstvo, frustrácia, neurózy, násilie, morálny úpadok človeka – slovami svätého Pavla – je to mzda hriechu. (Rim 6,23)

Pápež Lev XIII. zdôraznil, že modlitba svätého ruženca a uctievanie mocnej Kráľovnej ruženca sú najistejšia pomoc a obrana v časoch duchovného nebezpečenstva spôsobeného šírením heréz. Citujeme pápeža Leva XIII: *V kritických a ťažkých časoch katolíci vždy hľadali útočisko v prvom rade a neustále pod záštitou Márie a utiekali sa k jej materinskej добрôte, čo svedčí o tom, že katolícka Cirkev vždy a správne vkladala všetku svoju dôveru do Matky Božej.*

Vskutku, Panna, ušetrená prvotnej poškrvny, vyvolená za Božiu Matku, a preto spojená s dielom spásy ľudského pokolenia, sa v blízkosti svojho Syna teší takej veľkej priazni a moci, akú nikdy nemohli ani nebudú môcť získať ani ľudia, ani anjeli. Preto, keďže je pre ňu nanajvýš milé a príjemné poskytnúť svoju pomoc a podporu všetkým, ktorí o ňu prosia, možno očakávať, že s láskou prijme modlitby všeobecnej Cirkvi. Ale táto zbožnosť, taká veľká a plná dôvery v nebeskú Kráľovnú, nikdy nežiarila jasnejšie než vtedy, keď to vyzeralo, že násilie bludov, vykoľajenosť mravov alebo útoky mocných protivníkov ohrozujú Božiu Cirkev.

Staroveké i novoveké dejiny a najpamätnejšie sviatky Cirkvi pripomínajú verejné i súkromné modlitby adresované Najsvätejšej Panne, ako aj pomoc, ktorú poskytla, a rovnako za mnohých okolností aj mier a verejný pokoj, ktoré sa dosiahli na jej príhovor. Odtiaľto pochádzajú tie vynikajúce tituly: Pomocnica, Dobrodinka a Utešiteľka kresťanov; Kráľovná zástupov a Udeľovateľka pokoja, ktorými bola oslovovaná. Spomedzi všetkých týchto titulov si zaslúži osobitnú zmienku titul Najsvätejšieho Ruženca, skrze ktorý boli pre kresťanstvo neustále dosahované znamenité milosti. Tolko pápež Lev XIII. (enc. Supremi Apostolatus Officio, 1883)

Vypočujme si ešte svätého Pia X., ktorý nabádal katolíkov, aby sa obracali k Panne Márii v časoch, keď je naša viera vystavená prenasledovaniu. Citujeme Pia X.: *Vrúcne si želáme, aby všetci, ktorí sa volajú kresťania, snažili sa nadobudnúť tú istú lásku, najmä pri tejto príležitosti sviatočných osláv Nepoškvrneného Počatia Matky Božej. S koľkou len príkrošťou, s koľkým násilím sa bojuje proti Kristovi a proti Ním založenému presvätemu náboženstvu! Mnohí sa preto dostávajú do nebezpečenstva, že sa vzdialia od viery, uchvátení bludmi, ktoré ich zvádzajú: Preto kto si myslí, že stojí, nech si dáva pozor, aby nepadol. (1Kor 10,12)*

A zároveň nech si všetci žiadajú od Boha s pokornými modlitbami a prosbami, aby skrze orodovanie Matky Božej sa vrátili tí, ktorí sa vzdialili od pravdy... Ani na chvíľu neprestávajú útoky na Cirkev; ale práve preto dochádza k rozkolom, aby medzi vami vynikli tí s osvedčenou čnosťou, hovorí sv. Pavol. (1Kor 11,19)

*Ale ani sama Panna nikdy nám neprestane pomáhať v našich ťažkostiach – akokoľvek by boli náročné – a pokračovať v boji, ktorý sa odohráva už od jej počatia, takže sa môže každý deň opakovať: Ona dnes rozdrvila hlavu starému hadovi. Tak pápež Pius X. (enc. *Ad diem illum laetissimum*, 1904)*

Pravý syn a služobník Panny Márie bude vždy zachovávať svätú katolícku vieru neporušenú a čistú. Hrešiť proti čistote katolíckej viery znamená urážať panenskú čistotu Najsvätejšej Panny Márie. Hriechy proti čistote viery – čiže hriechy herézy – poškvrňujú dušu a spôsobujú, že tá stráca čistotu mysle, jasnosť intelektu a v dôsledku toho zvyčajne aj cudnosť a čistotu tela. Čnosť čistoty viery je úzko spojená s čnosťou cudnosti.

Naša Pani Dobrého Zdaru je znamením pravej nádeje a zanecháva nám tieto slová povzbudení; počúvajte tieto slová Panny Márie Dobrého Zdaru: *„Aby sa vyskúšala viera a dôvera spravodlivých, príde chvíľa, keď sa všetko bude zdať stratené a ochromené. Bude to však šťastný začiatok úplnej obnovy.“*

Naša Pani rada používa maličkých, ktorí sú čistí vo viere a vo svojom živote, aby ich zapojila do svojho víťazstva nad satanovými útokmi v súčasnom zmätku a aby obnovila Kristovo kráľovstvo v srdciach a aj v spoločnosti.

Nech príde, Pane, tvoje kráľovstvo, skrze Presvätú a Nepoškvrnenú Máriu, Matku Božiu a našu najláskevšiu Matku! Naša Pani Dobrého Zdaru, oroduj za nás! Amen

URL adresa článku: <http://christianitas.sk/mons-schneider-vitazstvo-malickych-pod-ochranou-panny-marie-ii-cast-duchovny-boj-pod-mariinou-zastavou/>